

ค อ ส อ น อ น อ ก
นะฮฺญุลบะลาเฆาะฮฺ

ท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ)

ศาสนา

คุณะษะฮฺที่ 4

وهي من أفصح كلامه علب السلام وفيها يعظ الناس و يهديهم
من ضلالتهم و يقال : انه خطبها بعد قتل طلحة و الزبير
بنا اهتديتم في الظلماء ، و تسنمتم ذرورة العلياي ، و بنا
أفجرتكم عن السرار وقر سمع لم يفقه الواعية ، و كيف يراعي النبأة
من أصمته الصيحة ؟ ربط حنان لم يفارقه الخفقان ما زلت أنتظر
بكم عواقب الغدر ، و أتوسمكم بحليية المغترين ، حتى سترني
عنكم جلباب الدين ، و بصر نيككم صدق النبية . أقمت لكم على
سنن الحق في جواد المضلة ، حيث تلتقون و لا دليل ، و
تحتفرون و لا تميهون
اليوم أنطق لكم العجماء ذات البيان ! عزب رأي امرى
تخلف عني ! ما شككت في الحق مذ أربته ! لم يوحس موسى
عليه السلام خيفة على نفسه ، بل أشفق من غلبة الجهال و دول
الضلال ! اليوم تواقفنا على سبيل الحق و الباطل . من وثق بماء
لم يظما !

เป็นคุณะษะฮฺที่ถือว่าชัดเจนที่สุดในบรรดาคุณะษะฮฺที่ท่าน
อิมามอะลี(อ) พูดไว้ ใจความของคุณะษะฮฺ คือ การสอน
ประชาชน และชี้แนะพวกเขาจากความหลงผิดของพวกเขาสู่
แสงสว่างแห่งทางนำ

กล่าวกันว่า ท่าน (อ) กล่าวคุณะษะฮฺนี้ หลังจากการตายของ

ฏอลฮะฮฺ และซุเบร

“(โอ้ประชาชนชาวบักเราะฮฺทั้งหลาย)...โดยอาศัยเรา
เป็นสื่อ พวกท่านจึงได้รับทางนำขณะที่เคยตกอยู่ในความหลง
ผิด (1) และพวกท่านได้มีฐานะและชีวิตที่สูงส่งขึ้น โดยการดำรง
อยู่ของเรานั้นที่พวกท่านได้ตื่นขึ้นมาตอนเช้าอย่างสดใสน่า
พันคำคืนเดือนดับ(2) หูที่ถูกถอดถอนการได้ยิน ย่อมจะไม่ได้
ยินเสียงตักเตือนอันก้องกังวาลฉันใดฉันนั้น หูที่หนวกไปแล้ว
ด้วยเสียงอีกทีก็กรีกโครม(ที่เชิญชวนให้ทำแต่สิ่งชั่วช้า)จะรองรับ
(ได้ยิน)เสียงร้องเรียก(สู่สวรรค์)อันแผ่วเบาได้อย่างไร ?
(มั่นใจได้เลยว่า) หัวใจที่เกรงกลัวต่ออัลลอฮฺย่อมไม่อาจยอม
รับการจำพราดได้ ฉันจะยังคงรอคอยดูผลกรรมแห่งความเจ้า
เล่ห์ของพวกท่าน ฉันได้พบลักษณะแห่งการหลอกลวงปรากฏ
อยู่ในตัวพวกท่าน (เป็นเพราะ)การแฝงตัว(ของพวกท่าน)ในที่
กำบังของศาสนาปกปิดฉันไว้จากพวกท่าน(ทำให้ฉันไม่สนใจ
พวกท่าน) แต่ความบริสุทธิ์ใจนั่นเอง ที่ทำให้ฉันเข้าใจ(สิ่งที่อยู่
ภายในจิตใจ)พวกท่านอย่างทะลุปรุโปร่ง

(เมื่อตอนที่)พวกท่าน(ดำเนินชีวิต)อยู่บนเส้นทางแห่งการ
หลงผิด ไม่พบการชี้แนะและหลักฐานใด และพวกท่านได้ค้นหา
แหล่งน้ำ (ผู้นำ) แต่ไม่เคยได้ลิ้มรสน้ำนั้น(ไม่พบผู้นำ) ฉันได้
ดำเนินการชี้แนะพวกท่านสู่วิถีแห่งสวรรค์(จากเส้นทางแห่งการ
หลงผิด)

วันนี้ฉันขอทำลายความเจ็บปวดอะไรบางอย่างแก่
พวกท่าน ขอให้ห่างไกลเสียเถิด ! แนวคิดของผู้ที่ขัดแย้งกับฉัน
ฉันไม่เคยกังขาต่อสวรรค์เลยนับแต่วันที่ได้พบมัน (ช่วงเวลา

คำสอนจากนะฮฺญุลบะลาเฆาะฮฺนี้ แปลมาจาก‘นะฮฺญุลบะลาเฆาะฮฺ’ซึ่งท่าน อัช-ชะรีฟ ซัยยิดอะบุลชะฮัน มุฮัมมัด รอฎี อิบนิลชะฮัน อัลมุชาวี(ร.ฮ.)ได้รวบรวมคำ
ปราศรัย (คุณะษะฮฺ) คำพูด (กะลาม) และศาสน (กิตาบ) ของท่านอิมามอะลี(อ) บินอะบีฏอลิบ(อ) ที่มีไปยังกลุ่มบุคคล ต่างๆ หนึ่งข้อความในวงเล็บ คือ
คำอธิบายโดยนัยหรืออธิบาย‘นะฮฺญุลบะลาเฆาะฮฺ’ซึ่งนำมาจากตำราหลายเล่มโดยอูลมะมาอะฮฺซุลซุนนะฮฺและชีอะฮฺ ส่วนคำอธิบายเชิงอรรถนั้น รวบรวมมาจากตำรา
ประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่ยอมรับของทั้งสองฝ่าย

ที่ฉันปลีกตัวออกไปนั่งดูอยู่ข้าง ๆ นั้น ไม่ใช่ฉันเกิดกังขาต่อ สิทธิอันชอบธรรมของตัวเองหรือมีความหวาดกลัวก็หาได้ไม่ ความกลัวของฉันก็เหมือนกับความกลัวของนบีมุซา กล่าวคือ) มุซา อะลัยฮิสลาม ไม่ได้เกิดความประหวั่นพรั่นพรึงในตัวเอง เลย แต่กลัวชัยชนะของคนโง่เขลา และการเปลี่ยนแปลง(ของ ประชาชน)สู่ความหลงผิด ทุกวันนี้เราหยุดยืนอยู่บนทางสอง แพร่ง ระหว่างสัจธรรมและอธรรม (เมื่อพบสัจธรรมแล้ว มัน ใจได้เลยว่าจะไม่มีวันลับสนอย่างแน่นอน เสมือนกับว่า) ใครที่ มั่นใจเรื่องน้ำ(มีน้ำอยู่ข้างกาย) ย่อมจะไม่กระหายเป็นแน่ (มัน ใจว่ามันจะดับความกระหายได้ เสมือนกับว่า ถ้าพวกท่านยึด มั่นต่อคำพูดของฉัน พวกท่านก็จะมี ความเชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์ อย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ และได้รับทางนำออกห่างจากความหลง ผิดเป็นแน่)”

คุณะฮะฮ์ 5

لما قبض رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم و خاطبه العباس و
أبو سفيان ابن حرب في أن يبايعاه بالخلافة (و ذلك بعد أن
تمت البيعة لأبي بكر في السقيفة ، و فيها ينهى عن الفتنة و يبين
عن خلقه و علمه)

النهي عن الفتنة

أَيُّهَا النَّاسُ ، شَقُّوا أَمْوَاجَ الْفِتَنِ بِسُنَنِ النَّجَاةِ ، وَ عَرَّجُوا عَنِ
طَرِيقِ الْمُنَافَرَةِ ، وَضَعُوا تِيْجَانَ الْمُنَافَرَةِ . أَفْلَحَ مَنْ نَهَضَ بِجَنَاحِ
، أَوْ اسْتَسَلَّمَ فَأَرَّاحَ . هَذَا مَاءٌ آجِنٌ ، وَ لُقْمَةٌ يَعْصُ بِهَا أَكْلُهَا . وَ
مُجْتَنِي الثَّمَرَةَ لِيُغَيِّرَ وَقْتِ إِنْبَاعِهَا كَالزَّرَّارِ بِغَيْرِ أَرْضِهِ .

خلقته و علمه

فَإِنْ أَقْلٌ يَقُولُوا : حَرَصَ عَلَى الْمُلْكِ ، وَ إِنْ أَسْكَتْ يَقُولُوا :
جَزِعَ مِنَ الْمَوْتِ ! هَيْهَاتَ بَعْدَ اللَّيْلِ وَ اللَّيْلِ ! وَ اللَّهُ لَأَبْنُ أَبِي
طَالِبٍ أَنَسُ بِالْمَوْتِ مِنَ الطِّفْلِ بِثَدْيِ أُمِّهِ ، بَلِ انْدَمَجَتْ عَلَى
مَكْنُونِ عِلْمٍ لَوْ بَحْتُ بِهِ لِأَضْطَرَبْتُمْ أَضْطِرَابَ الْأُرْشِيَةِ فِي الطَّوِيِّ
الْبَعِيدَةِ

กลับจากที่ท่านศาสดา(ศ)ได้จากโลกนี้ไปแล้ว (การบัยอะฮ์ ของคนเพียงไม่กี่คนต่อท่านอะบูบักร์ สำหรับตำแหน่ง ค่อลีฟะฮ์ใน ‘ชะกัฟะฮ์’ ก็สิ้นสุดลง) ท่านอับบาซ(ร.ฎ.) ลุงของ ท่านอิมาม(อ) และอะบูซุฟยาน บินฮัรบได้เสนอการบัยอะฮ์ ต่อท่าน(อ) ให้รับตำแหน่งค่อลีฟะฮ์ ท่านอิมาม(อ)ทราบดี ถึงจุดประสงค์ร้ายของอะบูซุฟยาน บินฮัรบ(พ่อของ มุอาวียะฮ์) จึงได้ห้ามปรามไม่ให้สร้างความแตกแยก พร้อม

กับท่าน(อ)ได้สาธยายจริยวัตร และความรู้ของท่าน(อ) เอง ดังนี้ (3)

ห้ามก่อความวุ่นวายและสร้างความแตกแยก

“โอ้ประชาชนทั้งหลาย จงฝ่าฝืนคลื่นแห่งความวุ่นวาย และความแตกแยก ด้วยนาวาแห่งความปลอดภัย (ความรู้ ความศรัทธา และความเป็นเอกภาพ) จงปลีกตัวออกมาจาก เส้นทางแห่งความขัดแย้งและกระจัดกระจาย จงปล่อยวางหัว ใจนแห่งการบูชาเกียรติยศ และศักดิ์ศรี ผู้ที่ลุกขึ้นต่อสู้พร้อม กับมีผู้ช่วยและกำลังเพียงพอ หรือยอมแพ้(เพราะไม่มีผู้ช่วย หรือกำลังเพียงพอ) แล้วปล่อยให้(ประชาชน)อยู่อย่างสงบสุข นั้น ก็ถือว่าได้รับชัยชนะทั้งคู่ (4)

สิ่งนี้ (ตำแหน่งการเป็นผู้นำ) คือ น้ำคล้ำอันน่าเหม็น และ อาหารคั่วที่ผู้กินกินไม่เข้า(แสดงถึงการไม่มีความปรารถนา ต่อตำแหน่งดังกล่าวของท่านอิมาม) พวกที่ลิ้มรสผลไม้ก่อนที่ มันจะสุกงอม เปรียบเสมือนกับชาวสวนที่หว่านเมล็ดพืชโดย ไม่มีผืนดินรองรับ (การงอกของเมล็ดพืช)-การลุกขึ้นต่อสู้มี เวลาจำเพาะของมัน เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ถ้าทำ ก่อนเวลาอันควรก็ย่อมไม่ประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน-

จริยวัตรและความรู้ของท่าน(อ)

หากฉันพูดออกไป (เรียกร้องสิทธิของตัวเอง) พวกเขา ก็ จะบอกว่า เขาหลงใหลต่อตำแหน่งผู้นำ และอำนาจการปกครอง แต่ถ้าฉันนิ่งเงียบ พวกเขา ก็จะกล่าวว่า เขาขยาดกลัวความตาย เป็นไปไม่ได้เลย หลังจากสงครามและเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งเล็ก ใหญ่สิ้นสุดลง ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ บุตรของอะบูฏอลิบ ปรารถนาความตาย ยิ่งกว่าเด็กทารกที่ต้องการน้ำนมมารดา เสียอีก (5) แต่ฉันรับรู้เรื่องราวทั้งหมดแล้วว่า ถ้าฉันพูดออกไป พวกท่านจะต้องรู้สึกเป็นกังวล หวาดหวั่นยิ่งกว่าเสียงเดินเท้าของ กลองมโหระทึกในหุบเหวที่ลึกที่สุด”

คุณะฮะฮ์ 6

لما اشير عليه بالا يتبع طلحة و الزبير و لا يرصد لهما القتال و فيه

يبين عن صفته بأنه عليه السلام لا يخدع

وَ اللَّهُ لَا أَكُونُ لَالضَّبْعِ : تَنَامُ عَلَى طُولِ الدَّمِ ، حَتَّى يَصِلَ
إِلَيْهَا طَالِبُهَا ، وَ يَخْتَلِبُهَا رَاصِدُهَا ، وَ لِكِنِّي أُضْرَبُ بِالمُقْبِلِ إِلَى
الْحَقِّ الْمُدْبِرِ عَنْهُ ، وَ بِالسَّمْعِ الْمُطِيعِ الْعَاصِي الْمُرِيبِ أَبَدًا ، حَتَّى
يَأْتِي عَلَيَّ يَوْمِي . فَوَاللَّهِ مَا زِلْتُ مَدْفُوعًا عَنْ حَقِّي ، مُسْتَأْتِرًا عَلَيَّ
، مُنْذُ قَبَضَ اللَّهُ نَبِيَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى نَوْمِ النَّاسِ هَذَا

เมื่อมีคนเสนอท่านอิมามอะลี(อ)ว่า ไม่ควรติดตามไปจัดการกับฏ็อลซะฮฺและซุเบร ที่ก่อการเป็นกบฏกับท่าน(อ) ท่านอิมาม(อ)จึงตอบพวกเขาไปว่า (6) :

“วัลลอฮฺ ฉันจะไม่เป็นดั่งเช่น หมาป่าที่นอนหมอบอยู่หน้ากรงพร้อมส่งเสียงคราง จนกว่าสิ่งที่ต้องการ(เหยื่อ)จะมาหา และผู้หาเหยื่อมาให้มันได้หลอกลวงมันเสียแล้ว(7) แต่...ฉันจะฟาดฟันผู้ที่หันเหออกจากสัจธรรม(ผู้ที่ปฏิเสธตำแหน่งค่อลีฟะฮฺหลังจากที่ให้บัยอะฮฺแล้ว) ด้วยดาบของผู้ที่รักสัจธรรม จะสั่งสอนคนบาปที่มีแต่ความสงสัยและสับสนด้วยผู้ที่เชื่อฟังและพร้อมปฏิบัติตามตลอดไป จนกว่าวันของฉันจะมาถึง ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันยังคงถูกกีดกันจากสิทธิ์ทั้งหลายของฉัน นำบุคคลอื่นที่ไม่มีสิทธิ์มาล้าหน้าฉัน นับแต่วันที่อัลลอฮฺ(ช.บ.) ได้เก็บศาสนทูตของพระองค์(วะฟาต)ไป จนกระทั่งทุกวันนี้”

คุณบะฮฺที่ 7

يَدْمُ فِيهَا أَتْبَاعَ الشَّيْطَانِ

اتَّخَذُوا الشَّيْطَانَ لِأَمْرِهِمْ مَلَكَ ، وَاتَّخَذَهُمْ لَهُ أَشْرَاكًا ،
فَبَاضَ وَفَرَّخَ فِي صُدُورِهِمْ ، وَدَبَّ وَدَرَجَ فِي حُجُورِهِمْ ، فَنَظَرَ
بِأَعْيُنِهِمْ ، وَنَطَقَ بِأَلْسِنَتِهِمْ ، فَكَبَّ بِهِمُ الرِّزْلَ ، وَزَيَّنَ لَهُمُ الْخَطْلَ
، فَعَلَ مَنْ قَدْ شَرِكَهُ الشَّيْطَانُ فِي سُلْطَانِهِ ، وَنَطَقَ بِالْبَاطِلِ عَلَى
لِسَانِهِ !

ท่านอิมามอะลี(อ) ได้กล่าวดำหนิผู้ที่ปฏิบัติตามชัยฏอนอย่างรุนแรงว่า

“พวกเขาได้ยึดเอาชัยฏอนเป็นแบบฉบับการปฏิบัติในกิจการต่าง ๆ ของพวกเขา และชัยฏอนก็เอาพวกเขาเป็นหุ่นส่วนของมัน แล้วมันก็วางไข่วไว้ในหัวใจของพวกเขา และเพาะเลี้ยงลูกน้อยไว้ในอ้อมกอดของพวกเขา และแล้วมันก็มองด้วยสายตาของพวกเขา พูดด้วยลิ้นของพวกเขา แล้วมันจะขึ้นชี้พวกเขา มันจะทำให้พฤติกรรมชั่วหรือความผิดที่ร้ายแรงที่สุดอันเป็นพฤติกรรมของผู้ที่ชัยฏอนมีหุ้นส่วนในทุกการกระทำว่างดงามในสายตาของพวกเขา(ชัยฏอนบงการการกระทำของเขาทุกอย่าง จนกลายเป็นพฤติกรรมเดียวกัน) มันจะพูดคำพูดที่เป็นโมฆะ โดยอาศัยลิ้นของเขา” ☆

อธิบายเชิงอรรถ

(1) 'ซุลมา' ตามหลักภาษา หมายถึง ความมืด ในที่นี้ชี้ให้เห็นสภาพหนึ่งที่เกิดขึ้นในคาบสมุทรอาหรับเวลานั้น ไม่ว่าจะพิจารณาทางด้านแนวความคิด ศาสนา ซึ่งยังเคาะรพูซาเจวิดอยู่ ไม่ว่าจะพิจารณาทางด้านเขตที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ก็อยู่ในบริเวณที่ไร้ซึ่งน้ำ และพืชพันธุ์ธัญญาหาร อยู่ท่ามกลางสิ่งมีชีวิตที่มีพิษมากมาย พวกเขาจะวุ่นวายอยู่กับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และทำสงครามแย่งชิงกัน

ท่านอิมาม(อ)ได้อธิบายให้เห็นสภาพของพวกเขาในคุณบะฮฺที่ 26 อินชาอัลลอฮฺ เราจะได้แนะนำเสนอในโอกาสต่อไป

(2) ชี้ให้เห็นว่า หลังการมาของอิสลาม ประชาชาติที่ถูกลืมนไปแล้ว กลับได้รับความสนใจขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ในฐานะที่เป็นประชาชาติตัวอย่าง สิ่งนี้เป็นผลมาจากอิสลาม และการดำรงอยู่ของท่านคาสตามุฮัมมัด(ศ)และอิมามอะลี(อ)นั่นเอง อย่างไม่ต้องสงสัย

(3) หลังจากที่ท่านคาสตา(ศ)ได้จากโลกนี้ไป และเกิดเหตุการณ์ 'ชะกิฟะฮฺ' แล้ว ท่านอับบาซและวงศ์วานเบนีฮาซิม รวมทั้งอะบูซุฟยาน ได้มาหาท่านอิมาม(อ) เรียกร้องให้ท่าน(อ)ยอมรับการบัยอะฮฺของพวกเขาเพื่อให้ท่านดำรงตำแหน่งค่อลีฟะฮฺอย่างสมบูรณ์แบบ อะบูซุฟยานได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “ถ้าท่านอนุญาต ข้าจะสนับสนุนท่านด้วย กองกำลังทั้งพลเดินเท้า และพลทหารม้า” ท่านอิมามอะลี(อ) ซึ่งรู้ว่าอะบูซุฟยานยอมรับอิสลามเพราะเหตุใด ? อีกทั้งสถานการณ์ขณะนั้นไม่เหมาะสม ท่าน(อ) จึงได้ ปฏิเสธความหวังดีของพวกเขาไป โดยคุณบะฮฺนี้เป็น การตอบเสียงเรียกร้องของพวกเขา (จาก 'ชีรฮฺ นะฮฺลุลบะลาเฆาะฮฺ' ของอิบนุ อะบิลฮะดีด เล่ม 1 หน้า 218-221 และ 'ดัจกริร่อตุลค่อวาต' หน้า 128)

(4) ชี้ให้เห็นว่า คนที่เป็นผู้นำขบวนการปฏิวัติ หรือการเคลื่อนไหวใด ๆ นั้น จะต้องคิดให้รอบด้านและจะต้องไม่กระทำการใด ๆ จนกว่าจะมีกำลังเพียงพอที่จะสามารถพาขบวนการนั้นให้บรรลุผล การนิ่งเฉยจนกว่าจะมีเงื่อนไขที่สมบูรณ์ที่นำพาต่อชัยชนะได้นั้น ถือว่าเหมาะสมที่สุด และดีที่สุดสำหรับประเทศชาติและประชาชน

(5) ชี้ให้เห็นว่า ท่านอิมาม (อ) ไม่ได้มีความรู้สึกขยาดกลัวต่อความตายเลย ดังที่สงครามและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เคยเกิดขึ้นเป็นประจักษ์พยานยืนยันในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี

(6) หลังจากที่ฏ็อลซะฮฺและซุเบรได้ทำการมิดพริ้วต่อการให้บัยอะฮฺ(สัตยาบันยอมรับการเป็นผู้นำ)ต่อท่านอิมาม(อ)แล้ว เขาทั้งสองได้จัดเตรียมกองกำลังที่จะต่อกรกับท่านอิมาม(อ) มีบางคนบอกกับท่านอิมาม(อ)ว่า ควรจะปล่อยบุคคลทั้งสองไป อย่าได้ไปสู้รบปรบมือกับเขาทั้งสองเลย ท่านอิมาม(อ)จึงได้ตอบเขาไปดังกล่าว คุณบะฮฺนี้มีบันทึกอยู่ในหนังสือ 'ตารีคฏ็อบะรี' เล่ม 5 หน้า 171, 'อะมาลี' ของเชคฏูซี(ร.ฮ.) และ 'ม่อริบู้ลชะดีษ' ของอะบีอับดุลกอซิม บินชะลาม ฮะรอวี บัฆดาดี (จากหนังสือ 'อิซตินาदनะฮฺญุลบะลาเฆาะฮฺ' หน้า 22)

(7) คำพูดอันทรงคุณค่านี้ของท่านอิมาม(อ) เป็นการเตือนไปยังผู้รู้และผู้ปกครองรัฐอิสลาม ให้บทเรียนกับพวกเขาว่า จะต้องระมัดระวังศัตรู ทั้งภายนอกและภายในตลอดเวลา ก่อนที่พวกเขาจะคิดทำร้ายอิสลามและประชาชาติอิสลาม ผู้นำหรือผู้รู้ของมุสลิมจักต้องปกป้องไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้นเป็นอันขาด

